

**HADHÁZI TAMÁS, Létavértes - Nagylétai lelkipásztor,
esperes - jelölt bemutatkozása**

„Arra törekedjünk tehát, ami a békességet és az épülést szolgálja.” (Róma 14: 19.)

Áldás békesség!

Nagy szeretettel köszöntöm a Lelkipásztor, Gondnok, Presbiter testvéreket!

Engedjék meg a Testvérek, hogy röviden bemutatkozzak!

Hajdúsámsonban születtem, a család negyedik, legkisebb gyermekeként. Szüleink, református hitüket a mindennapokban is megélő, imádkozó emberek voltak.

Kicsi gyermekkoromtól vágytam arra, hogy az ősi Debreceni Kollégiumba kerüljek, ahol 1991-ben érettségiztem, majd a Debreceni Theológiai Akadémián végeztem 1996-ban. Ezután egy évet az angliai Manchesterben töltöttem, teológiai ösztöndíjjal.

Hazatérve a Szatmári Egyházmegye, Tiszabecsi gyülekezetében kezdtem lelkipásztori szolgálatomat 1997-ben, ahol 11 évet töltöttem.

2008-ban költöztünk Létavértesre, a Nagylétai gyülekezetbe, ahol immáron 13. éve szolgálunk. A többes szám nem csupán arra vonatkozik, hogy családommal együtt költöztünk ide, hanem elsősorban arra, hogy feleségem, aki tanító – hitoktató, munkatársam a gyülekezeti szolgálatokban. Ő végzi a hitoktatást, ő gyülekezetünk kántora, énekkarunk vezetője, valamint a nappali klubban, és Intézményünkben a foglalkozásokat is vezeti. Mindenekelőtt pedig legfőbb segítőt, tanácsadóm, társam. Isten kegyelméből két gyermekünk született, Zsófia ebben a tanévben kezdte egyetemi tanulmányait, Panna pedig 10. osztályos gimnazista.

A 2008-as év nemcsak lelkészváltást hozott a Nagylétai gyülekezetbe, hanem időközi választással a Presbitérium is megújult. Nagy feladatok (a gyülekezet fizikai és lelki újjáépítése) álltak előttünk, amelyeket az eltelt 12 évben Isten kegyelméből, gyülekezetünk és Presbitériumunk áldozatos munkájával sikerült megvalósítanunk.

Megújult a templom teljes külső homlokzata, belső festése a templom építésének 200. évfordulójára 2013-ban. Elkészülhetett a parókia teljes külső-belső felújítása, modernizálása is. Egy szociális célú pályázat segítségével három szinten, több, mint 500 négyzetméterrel bővíthettük a lelkeszi hivatal épületét, így a gyülekezeti élethez szükséges termek, csoportszobák, vendégszoba és kiszolgáló helyiségek is létrejöttek. Az Idősek Otthonának energetikai pályázatával együtt, közel 300 millió forint pályázati forrást nyertünk az elmúlt 12 évben, melyhez hozzátevé adományainkat, valamint sok száz óra önkéntes munkát, végezhattük el a már említett felújítási munkálatokat. Mindezt mondhatjuk a zsoltárossal együtt: **„Dicsőség legyen az Úrnak örökké!”** (Zsoltárok 104: 31.)

A fizikai építkezéssel, felújításokkal egyidőben, gyülekezetünk élete is megújult, megerősödött. 2008-ban alakult énekkarunk, mely a Presbitérium mellett a másik meghatározó, összetartó lelkes, hitvalló közössége gyülekezetünknek. Szolgálatukat (ünnepek, úrvacsoraosztás, házasságkötés megáldása, adventi zenés áhítat) mindig örömmel és hálával fogadja gyülekezetünk.

Az igei alkalmak, istentiszteletek, áhítatok, ünnepek, megemlékezések mellett minden évben több napos tanulmányutakat, kirándulásokat is szerveztünk, (Kálvin nyomában – Svájc, Reformáció éve – Németország, Hollandia, Olaszország, Ausztria, Franciaország, Felvidék). Nyaranta gyülekezeti tábornak szervezünk Berekszentgyörgyön, melyen mintegy 70 fő vesz részt. Ezek az alkalmak lehetőséget adnak a mélyebb beszélgetésekre, kapcsolatok elmélyülésére, egymás valódi megismerésére, hitünk erősítésére és a kívülállók, érdeklődők gyülekezeti taggá válását, elköteleződését is elősegítik.

Egyházközségünk 2011-ben vette át az Önkormányzattól a helyi, bentlakásos Idősek Otthonát, és a hozzá kapcsolódó szociális szolgáltatásokat. A kapacitásokat és a szolgáltatásokat sikerült bővíteni, így elmondhatjuk, hogy mostanra már naponta 350 helyi lakosról, döntően gyülekezeti tagjainkról gondoskodhatunk a házi segítségnyújtás, bentlakás, támogató szolgálat, szociális étkeztetés, jelzőrendszeres házi segítségnyújtás által. Lassan 10 éve léptünk az intézményes diakónia területére, melyen keresztül is érezhetjük Istenünk megsegítő kegyelmét. A szolgáltatások által idősebb gyülekezeti tagjainkról gondoskodhatunk, és egyértelműen növekedett a templomba járok száma. A nappali klub tagsága alkotja gyülekezetünk harmadik meghatározó, önszerveződő, tette kész közösségét. Értük is hálás a szívünk. Intézményünk dolgozói hivatásukat a legnagyobb odafigyeléssel, szeretettel, együttérzéssel gyakorolják, melyre különösen nagy szükség volt a koronavírus járvány idején, hiszen látogatási tilalom volt, és van most is az Intézményben. Igyekszünk odafigyelni munkatársaink békességére, a közösség összetartására, anyagi biztonságának megteremtésére.

Nem elhanyagolható szempont, hogy intézményünk, így gyülekezetünk, mint fenntartó közel 40 embernek ad munkát. Elmondhatjuk, hogy a Vértesi Református Gyülekezettel együtt a település legnagyobb munkaadói vagyunk! Ezért is „Istené a dicsőség”!

Elképzeléseim, terveim a Debreceni Egyházmegye espereseként

A Debreceni Egyházmegye sajátos adottsága, hogy itt található a Tiszántúli Egyházkerület legnagyobb városa, valamint vannak egészen kicsi falusi, vidéki gyülekezetek. Sőt Debrecenen belül is tapasztalható ez a kettősség: sokrétű szolgálattal, feladattal, intézménnyel rendelkező nagy gyülekezetek és apró, nehéz helyzetben lévő egyházközségek is megtalálhatók itt.

Ha Isten kegyelméből bizalmat kapok az esperesi posztra, folytatni szeretném az eddigi gyakorlatnak megfelelően, a kisebb (vidéki ill. Debrecenen belül is a periferián lévő) gyülekezetek anyagi támogatását, továbbra is fenntartva az egyházmegyei szolidaritási alapot. Jónak látom, hogy kifejezzük szolidaritásunkat egy – egy nehéz helyzetben lévő gyülekezet felé az „egyházmegyei perselypénz” felajánlásával is. Vidéken élő lelkipásztorként tudom, hogy ezeknek a gyülekezeteknek a megmaradásához feltétlen szükséges az Egyházmegye támogatása, hiszen ismerjük az apostol intelmét: **„Egymás terhét hordozzátok, és így töltsétek be a Krisztus törvényét!”**

Az Egyházmegyei működési támogatás, nagycsaládos lelkészek támogatása, státusztámogatás, katechetikai pályázat, irodaszer pályázat, missziói alap, az Egyházkerület intervenció és építési pályázata, kiegészítve egyházmegyei forrással mind ezt a krisztusi parancsot szolgálja.

Megkerestem több lelkipásztort és megkérdeztem: miben látják a fejlődés lehetőségét? Sokan fogalmazták meg igényüket a rendszeres találkozássra, hogy átérezve egymás problémáit segíthessünk egymásnak. A rendszeres lelkésztestületi ülések mellett, a kiscsoportos, azaz „kisköri” alkalmakat szeretném megújítani. Szükségesnek látom, hogy legyenek időnként a lelki feltöltséget elősegítő alkalmak is, ahol Isten Igéje megerősít bennünket, és együtt imádkozhatunk egymásért és gyülekezeteinkért. A lelkipásztori közösség megerősítését segíthetik elő a több napos tanulmányutak, valamint azok a tervezett 2 napos kihelyezett lelkésztestületi ülések, ahol az Ige mellett gyülekezeti, egyházi ügyeink megbeszélésére, és lelki feltöltődésre is van lehetőség.

Ha mi lelkipásztorok jobban megismerjük egymást, akkor tudunk jól együttműködni! Vidéken, de Debrecenben is, véleményem szerint nagyon fontos, hogy 2-3-4 gyülekezet közösen, összefogással szervezzen meg egy - egy csendes napot, programot, amikor a közösség ereje által megérezhetjük, hogy Jézus Krisztus ma is erővel és hatalommal cselekszik közöttünk. Szeretném újrászervezni az egyházmegyei testvérgyülekezeti kapcsolatokat, illetve szeretném rendszeressé tenni a vendégigehirdetési szolgáltatásokat, a „Reformáció hónapjában” a „szószékcsere”, mely által a lelkipásztorok és a gyülekezetek megismerhetik egymást és egymás örömeit, nehézségeit.

A testvéri kapcsolatot a gondnokok és presbiterek között is szükséges erősíteni. Ennek eszközei lehetnek a Presbiteri Szövetség továbbképző alkalmai, valamint a korábban sikeresen megrendezett egyházmegyei gondnoki értekezletek, megbeszélések, ahol különböző, jól működő gyülekezeti gyakorlatokat is megismerhetnek az Egyházközségek világi vezetői. Szükség van egymás tapasztalataira, tanácsaira építkezésekben, felújításokban, hétköznapi dolgokban is.

Debrecen fejlődését tekintve fontosnak tartom figyelemmel kísérni az igényeket, hol szükséges új istentiszteleti helyek, prédikáló állomások létrehozása, esetlegesen új gyülekezet alapítása. Mindebben jó példa lehet az Úrréti gyülekezet alapítása, létrehozása.

„Debrecen a Reformáció városa” – projekt tematikájának közös kidolgozását is fontosnak tartom.

Terveim szerint az egy – egy esztendőre meghirdetett „Tematikus év” lehetőséget kínálhat minden gyülekezetnek, hogy a témához kapcsolódva programokat szervezzen. Az év fő mondanivalóját, logóját molinókon is megjeleníthetjük templomainkon, gyülekezeti házainkon; egy közös debreceni rendezvénnyel pedig a kívülállók, érdeklődők figyelmét is felkelthetjük az Isten ügye iránt, jó példát mutatva, vonzóvá téve a gyülekezeteinkhez való tartozást.

Gyülekezeti feladataink között talán az egyik legnehezebb: az ifjúság megszólítása. Az Egyházmegye területén szolgáló ifjúsági és egyetemi lelkészek segítségével az ifi - napokat újra megszervezhetjük. A jól működő ifjúsági csoportok vezetői tematikai ajánlással, ötletekkel, segítséggel szolgálhatnak a feladattal küzdő lekipászoroknak, ifjúsági vezetőknek. A Református Ifjúsági Találkozó, a Csillagpont 2021-ben ismét Debrecenben kerül megrendezésre. Tegyük érte, hogy minél többen vehessenek részt ezen családjunktól, gyülekezetünkől, Egyházmegyéinktől! Hiszen tudjuk: **„A hit tehát hallásból van, a hallás pedig Krisztus beszéde által.”** (Róma 10: 17.)

Az intézménnyel rendelkező gyülekezetek vagy éppen a cigánymisszióban érintett gyülekezetek tapasztalatszerését, egymás bátorítását is szükségesnek látom.

Az Egyházmegye sokszínű külkapcsolatait továbbra is szeretném fenntartani és azokat bővíteni.

Ezeken kívül is sok szolgálati területünk van, amelyben szükséges az épülés, a továbbépítés, akár teljesen új, talán szokatlan módszerekkel is, de szem előtt tartva Pál apostol szavait a Római levélben: **„Arra törekedjünk tehát, ami a békességet és az épülést szolgálja.”** (Róma 14: 19.) Az építés csak akkor lesz áldott, ha egyetértésben, közös akaraton nyugszik és a békességet is szolgálja. Egyházmegyéinket eddig is ez a nemes szándék vezérelte. Adja Isten, hogy ez így maradjon továbbra is!

Az elmúlt hónapokban többen kerestek meg azzal, hogy vállaljam el a jelöltséget az esperesi tisztségre. Tudva és ismerve a magam méltatlan, és sok tekintetben alkalmatlan voltát, hosszú idő után érlelődött meg bennem, hogy erre a megtisztelő felkérésre, igent mondjak. Megerősített az az Ige, ami lelkészi szolgálatom kezdetén is biztatásul szolgált: **„Éppen ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi Krisztus Jézus napjára.”** (Filippi 1: 6.) A másik egyértelmű igei útmutatást a Példabeszédek könyvéből kaptam: **„Bízzál az Úrban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj! Minden utadon gondoldj rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet.”** (Példabeszédek 3: 5-6.)

Életemben, családomban, szolgálatomban sokszor megtapasztaltam már, hogy Urunk csodái, kegyelme, bocsánata mérhetetlen gazdagon ki tud áradni ránk, akkor is, ha méltatlanok és alkalmatlanok vagyunk. Mindezt megtapasztalva, Istenem megsegítő, megáldó kegyelmében bízva, a közös munkálkodás reményében kérem a Presbitériumok támogató szavazatát!

